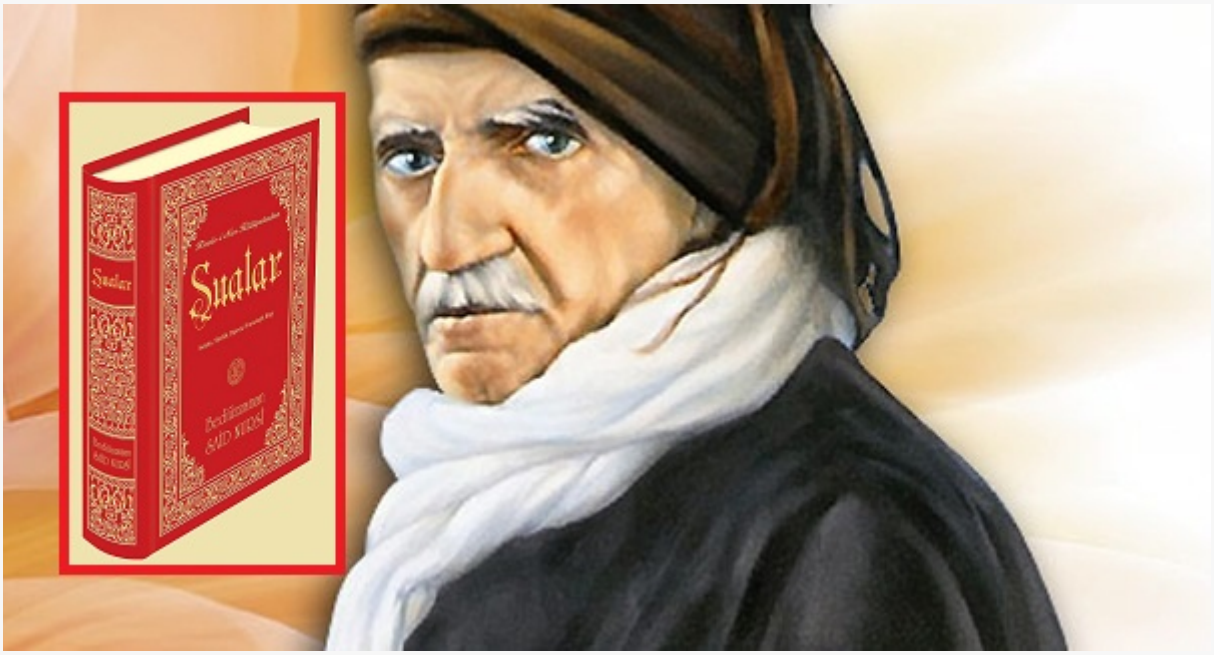
Beşinci Şuâ, umumun ve bilhassa ehl-i ilmin imanlarını tashih edip kurtarıyor

Sabri kardeş, kıymettar Hulusi'nin mektubu hem Hulusi'nin, hem Beşinci Şuanın ehemmiyetini ve kıymetlerini gösterdiğinden çok beğendim. Evet, Beşinci Şuâ, umumun ve bilhassa ehl-i ilmin imanlarını tashih edip kurtarıyor. *(Kastamonu Lahikası, Sayfa 32)*

"Beşinci Şua"

Ve Denizli mahkemesine gelindiğinde, bu ithamlara, Bediüzzaman'ın "Beşinci Şua" isimli eserinde M. Kemal için "deccal, süfyan, din yıkıcısı" dediği ve bunu "hadislerle ispatladığı" iddiası eklendi. "Beşinci Şua"nın hiçbir yerinde M. Kemal'in ismi geçmiyordu ve bu eser tamamen, "ahir zaman"la ilgili hadislerin izahından ibaretti. Üstelik eser, yeni Cumhuriyet rejimi kurulmazdan çok önce kaleme alınmıştı. Ama "Beşinci Şua"da yapılan bazı yorumlar rejimin tatbikatına tam tamına uygun düştüğü için, "işgüzar" savcılar hemen "isimlendirme"yi yapmış; eserdeki izahlarla rejimin tatbikatı arasındaki paralelliklere dikkat çekerek, iddianamelerini ona göre tanzim etmişlerdi.

"Dehşetli adamın muhabbeti"

Aslında Said Nursî, ahir zamanla ilgili hadisleri görüp de izahını yapamadıklarından şüpheye düşenlerin "imanını vikaye" için cumhuriyetten çok önce yazdığı bu eserini, cumhuriyet sonrasında uzun süre gizlemiş, kimseye vermemişti. Ancak ardı arkası kesilmeyen aramalar sırasında, "Beşinci Şua" da emniyetin eline geçmiş ve bilâhare, Bediüzzaman aleyhinde bir itham malzemesi olarak kullanılmak istenmişti. Bütün gizleme gayretlerine rağmen eserin ortaya çıkmış olmasını kader noktasından değerlendiren Said Nursî, talebelerine yazdığı mektuplardan birinde şöyle diyordu:

"Risale-i Nur'un en mahrem parçaları, en namahremlerin ellerine geçmek ve en mütekebbirlerin başlarına vurmak ve en baştakilerin yanlışlarını göstermek için 'Sırran tenevveret' perdesinden çıktı. Şimdiye kadar mesele küçültülmek isteniyordu. Fakat nasılsa bildiler ki, mesele pek büyüktür ve ehemmiyetle celb-i dikkat ise Risale-i Nur'un parlak fütuhatına ve düşmanlarına da hayretle kendini okutmasına yol açar." (Nursî, Şualar, s. 513)

Bir başka ilginç mektupta ise şu ifadeler vardı:

"Bütün mekteplerde ve dairelerde ve halkta, o ölmüş dehşetli adamın muhabbeti telkin ediliyor. Bu hâl ise, âlem-i İslâm'a ve istikbale pek elîm ve acı bir tesiri olacaktı. Şimdi ihtiyarımızın haricinde, onun mahiyeti ne olduğunu, en başta ve en ziyade alâkadar ve en son ondan vazgeçecek adamların ellerine kat'î hüccetler gösteren ve ispat eden Risale-i Nur

geçmesi, kemal-i merak ve dikkatle okunması öyle bir hadisedir ki; *bizler gibi binler adam hapse girse, hatta idam olsalar, din-i İslâm cihetiyle yine ucuzdur.*"(Nursî, Şualar, s. 534)

"Sevmemek suç mu?"

Bediüzzaman, "Beşinci Şua"nın gündeme gelmesiyle beraber, M. Kemal'i ve icraatını mahkeme müdafaalarında açıkça tenkit etmeye başladı. Bilhassa Afyon mahkemesindeki müdafaalarında bunun çokça misali vardır. İşte birkaç örnek:

"Bir dehşetli kumandan deha ve zekâvetiyle, ordunun müspet hasenelerini (iyiliklerini) kendine alıp ve kendinin menfî seyyielerini (kötülüklerini) o orduya vererek, o efrat adedince haseneleri, gazilikleri bire indirdiği ve seyyiesini o ordu efradına isnat ederek, onların adedince seyyieler hükmüne getirdiğinden, dehşetli bir zulüm ve hilâf-ı hakikat olmasından, ben kırk sene evvel beyan ettiğim bir hadisin o şahsa vurduğu tokada binaen, sabık mahkemelerimizde bana hücum eden bir müddeiumumiye dedim: 'Gerçi onu, hadislerin ihbarıyla kırıyorum; fakat ordunun şerefini muhafaza ve büyük hatalardan vikaye ederim. Sen ise, bir tek dostun için, Kur'ân'ın bayraktarı ve âlem-i İslâm'ın kahraman bir kumandanı olan ordunun şerefini kırıyorsun ve hasenelerini hiçe indiriyorsun.' dedim. İnşaallah, o müddei insafa geldi, hatadan kurtuldu." (Nursî, Tarihçe-i Hayat, s. 860)

"*Ayasofya'yı puthane ve Meşihatı kızların lisesi yapan bir kumandanın keyfî, kanun namındaki emirlerine fikren ve ilmen taraftar değiliz ve şahsımız itibarıyla amel etmiyoruz.*"(Nursî, Tarihçe-i Hayat, s. 869)

"Bu kahraman milletin ebedî bir medar-ı şerefi ve Kur'ân ve cihat hizmetinde dünyada pırlanta gibi pek büyük bir nişanı ve kılıçlarının yadigârı olan *Ayasofya Camiini puthaneye ve Meşihat Dairesini kızların lisesine çeviren bir adamı sevmemek bir suç olması imkânı var mı?*"(Nursî, Şualar, s. 678 – 679)

İnkılâplar

Güçlü bir hukuk temeline dayanan bu müdafaa ve tenkitlerin yanı sıra, Said Nursî, Halk Partisi ileri gelenlerini, inkılâpların meydana getirdiği tahribatı tamire davet etmekten de geri durmuyordu. CHP hükümetlerinde içişleri bakanlığı yapan Hilmi Uran'a, parti genel sekreterliği görevinde bulunduğu sırada ve tek parti rejiminin de sonunun yaklaştığı bir dönemde yazdığı bir mektupta şunları söylemişti:

"Siz, şimdiye kadar gelen inkılâp kusurlarını üç-dört adamlara verip, şimdiye kadar umumî harp ve sair inkılâpların icbarıyla yapılan tahribatları -hususan an'ane-i diniye hakkında- tamire çalışsanız, hem size istikbalde çok büyük bir şeref ve ahirette büyük kusurlarınıza kefaret olup, hem vatan ve millet hakkında menfaatli hizmet ederek, milliyetperver, hamiyetperver namına müstahak olursunuz." (Nursî, Emirdağ Lâhikası, s. 376-377)

Halk Partisi yöneticileri bu davete, ne yazık ki, müspet bir cevap vermediler. Aksine, "inkılâpların bekçiliği" görevini daha da hararetli bir şekilde üstlenip, tahribatlarına devam ettiler…

M. Kemal "O Adam"

Bediüzzaman'ın, M. Kemal'le ilgili ilginç mektuplarından biri de, Emirdağ Lâhikası'nın birinci cildinin sonunda yer alıyor. Bu mektubunda söyle diyor:

"Bana hücum eden garazkârların en esaslı sebebi: Mustafa Kemal'in dostluğu ve tarafgirliği vesilesiyle beni eziyorlar. Ben de o garazkârlara derim ki: *Ölmüş gitmiş ve dünyadan ve hükümetten alâkası kesilmiş bir adam hakkında otuz sene evvel bir hadis-i şerifin ihbarıyla 'Kur'ân'a zararlı öyle bir adam çıkacak' dediğimi ve sonra Mustafa Kemal o adam olduğunu zaman gösterdi.*

"Evet, çok emarelerle bildik ki, bana hücum edenleri tahrik eden, Mustafa Kemal'e itirazımdır ve ona dost olmadığımdır. Başka sebepler bahanedir."(Nursî, Emirdağ Lâhikası, s. 487)

Ayrıca ayrıntılı bilgi için;

Yeni Asya Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Kâzım Güleçyüz'ün "**Saîd Nursi ve M. Kemal**" isimli kitabından istifade edebilirsiniz.